

ประกาศสำนักการแพทย์
เรื่อง ผลการคัดเลือกบุคคล

ด้วย ก.ก. ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ 6/2551 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2551 อนุมัติ
ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์
(ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ สำหรับตำแหน่งระดับ 8 ลงมา โดยได้
กำหนดให้หน่วยงานพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามที่ ก.ก.
ได้กำหนดตำแหน่งไว้แล้วในอัตราส่วน 1 ราย ต่อ 1 ตำแหน่ง

สำนักการแพทย์ ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่ขอรับการคัดเลือก
พร้อมทั้งเค้าโครงเรื่องของผลงานที่จะส่งประเมินแล้ว ปรากฏว่ามีผู้ผ่านการคัดเลือก ดังต่อไปนี้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งปัจจุบัน (ตำแหน่งเลขที่)	ตำแหน่งที่ได้รับ ¹ การคัดเลือก (ตำแหน่งเลขที่)	ส่วนราชการ
1	นางสุกนิช หอมหวล	พยาบาลวิชาชีพ 5 (ตำแหน่งเลขที่ รพต. 203)	พยาบาลวิชาชีพ 6ว (ด้านการพยาบาล) (ตำแหน่งเลขที่ รพต. 203)	ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลตากสิน สำนักการแพทย์

ประกาศ ณ วันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2553

(นายสมานรอด ตี๊ก/อธิบดี)
(นายสมานรอด ตี๊ก/อธิบดี)
จังหวัดตากสิน
จังหวัดตากสิน

สรุปข้อมูลของผู้ขอรับการคัดเลือก

ชื่อผู้ขอรับการคัดเลือก นางสุภนิช หอมหลวง

เพื่อประเมินบุคคลในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๖ ว (ด้านการพยาบาล) (ตำแหน่งเลขที่ รพต.203)

หลักเกณฑ์การคัดเลือก	ข้อมูล
1. การพิจารณาคุณสมบัติของบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> - พยาบาลศาสตรบัณฑิต - อายุราชการ ๖ ปี ๖ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑ มี.ค. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓) - ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ เป็นเวลา ๒ ปี ๖ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑ มี.ค. ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓) - ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพเป็นเวลา ๖ ปี ๖ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑ มี.ค. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓) - ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการพดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง ในอนุญาตที่ ๔๕๑๑๖๙๐๔๔
2. การพิจารณาคุณลักษณะของบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องได้คะแนนรวมที่ผู้บังคับบัญชาประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ - ได้คะแนนประเมิน ร้อยละ ๙๐
3. อื่น ๆ (ระบุ)	

เอกสารแสดงผลงานที่จะส่งประเมิน

ชื่อผู้ขอรับการประเมิน นางสุวนิช หอนหวาน

ตำแหน่งที่จะขอรับการประเมิน พยาบาลวิชาชีพ 6 ว (ด้านการพยาบาล) (ตำแหน่งเลขที่ รพท.203)

1. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

ชื่อผลงาน การพยาบาลทางการเกิดที่มีภาวะสูดสำลักขี้เทา

ช่วงระยะเวลาที่ทำผลงาน 10 วัน (ตั้งแต่วันที่ 7 พฤษภาคม 2552 ถึง 16 พฤษภาคม 2552)

ขณะดำเนินการพยาบาลวิชาชีพ ระดับ 5 สังกัดฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลตากสิน สำนักการแพทย์

กรณีดำเนินการด้วยตนเองทั้งหมด

กรณีดำเนินการร่วมกับแพทย์คนรายละอิ่ดปรากฏตามคำบันรองการจัดทำผลงานที่เสนอขอประเมิน
ผลสำเร็จของงาน (ระบุความสำเร็จเป็นผลผลิต หรือผลลัพธ์หรือประโยชน์ที่ได้รับ)

กลุ่มอาการสูดสำลักขี้เทาหรือ Meconium Aspiration Syndrome (MAS) ยังคงเป็นสาเหตุของการหายใจลำบาก (Respiratory distress) ในทารกครบกำหนด หรือเกินกำหนดที่พบได้บ่อยมาก และการรักษา กลุ่มอาการสูดสำลักขี้เทาซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญของกุมารแพทย์ จากข้อมูลในปี 2550 พบว่าทารกเหล่านี้ ได้รับการรักษาด้วยเครื่องช่วยหายใจคิดเป็น ร้อยละ 40 และยังเป็นสาเหตุอันดับแรกของทารกซึ่งได้รับ การวินิจฉัยว่ามี ภาวะความดันเลือดในปอดสูง (Persistent pulmonary hypertension of the neonate : PPHN) ดังนั้นพยาบาลซึ่งมีหน้าที่ดูแลเจิงต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะสูดสำลักขี้เทา ทั้งทาง พยาธิสรีรภาพ อาการและอาการแสดง การดูแลรักษา ข้อวินิจฉัยและหลักการพยาบาล ดังนั้นผู้ศึกษาจึง ทำการศึกษาภาวะสูดสำลักขี้เทาในทารกแรกเกิด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพยาบาล เพื่อป้องกันมิให้เกิด อันตรายและช่วยลดภาวะแทรกซ้อนและการเสียชีวิตของทารกแรกเกิด

กรณีศึกษา

ผู้ป่วยทารกแรกเกิด เด็กชายไทยอายุแรกเกิด คลอดปกติ เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2552 คลอดเวลา 16.10 น น้ำหนักแรกคลอด 3,560 กรัม คะแนนประเมินสภาพแรกคลอดน้ำที่แรก 5 คะแนน ประเมินช้าที่ 5 นาที 8 คะแนน มารดาอายุ 28 ปี อายุครรภ์ 38 สัปดาห์ ตั้งครรภ์ที่ 2 นุตรเมชิวิตอยู่ 1 คน ไม่มีประวัติการแท้งบุตร
มารดาฝากครรภ์ที่โรงพยาบาลตากสิน 7 ครั้ง ผลเดือดปกติ

แรกคลอดทารกมีประวัติสูดสำลักขี้เทา หายใจหอบเหนื่อย หายใจอัตรา 80 ครั้งต่อนาที กุมารแพทย์ใส่ท่อ หลอดลมคอมและดูดเสมหะ ได้สมหะเป็นลักษณะขี้เทาหนึ่งวัน จากนั้นให้ออกซิเจนนาน 6 นาที อาการทารกไม่ดีขึ้น ยังมีหายใจเหนื่อยหอบ แพทย์ตัดสินใจใส่ท่อหลอดลมคอมและใช้เครื่องช่วยหายใจ ทารกใช้เครื่องช่วยหายใจตั้งแต่วันที่ 7 พฤษภาคม 2552 และหลังจากนั้นทารกไม่มีอาการหอบเหนื่อย สามารถหายใจได้เอง และ

สามารถหายเครื่องช่วยหายใจได้ในวันที่ 12 พฤษภาคม 2552 หลังจากหายเครื่องช่วยหายใจ การหายใจได้เอง ไม่มีอาการหอบเหนื่อย หายใจอัตรา 50 ครั้งต่อนาที ไม่มีอาการเจ็บปวดลำไส้ ไม่มีอาการหดหายใจ ผลตรวจนรังสี-ตรวจอกปอด ทางสามารถดูคุณมารดาได้เอง ไม่มีเหนื่อยหอบขณะดูดนม และไม่จำเป็นต้องให้สารน้ำสารอาหารทางหลอดเลือดดำ ทางสามารถจะกินกลับบ้านได้ในวันที่ 16 พฤษภาคม 2552 อาการก่ออนกลับบ้าน ทางหายใจไม่หอบเหนื่อย หายใจอัตรา 40 – 46 ครั้งต่อนาที ไม่มีอาการหดหายใจ สามารถดูคุณมารดาได้เอง น้ำหนักก่ออนกลับบ้าน 3,600 กรัม คุณภาพแพทย์ได้นัดติดตามอาการต่อที่คลินิกเด็กดี 2 สัปดาห์หลังกลับบ้าน ทางอยู่โรงพยาบาลรวม 10 วัน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทางแรกเกิดได้รับการวินิจฉัยและช่วยเหลืออย่างรวดเร็วเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากการสูดสำลักขี้เทา
2. บิดา-แม่ทางแรกเกิด มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะสูดสำลักขี้เทา และให้ความร่วมมือในการรักษาเพื่อลดภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นได้

2. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ที่ขอเสนอ การเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันการเลื่อนหลุดของท่อหลอดลมคอ (Endotracheal tube) ในการแรกเกิด

ทางแรกเกิดที่มีประวัติการสูดสำลักขี้เทาจะมีอาการหายใจหอบ ร้องคราง พบการดึงรั้งของthroat เจียวที่รอบปากและบริเวณเดิม ถ้าไม่ได้รับการรักษาตั้งแต่ระยะแรกอาจเกิดระบบการหายใจล้มเหลวและมีภาวะความดันเลือดในปอดสูงตามมา ต้องให้การรักษาโดยใส่ท่อหลอดลมคอและจำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยหายใจปั๊มหัวท่อหลอดลมคอเลื่อนหลุดโดยไม่ได้ตั้งใจเป็นปัญหาที่พบบ่อย ทำให้เกิดอันตรายถึงชีวิตได้โดยเฉพาะในผู้ป่วยเด็ก การใส่ท่อหลอดลมคอยังทำให้เกิดอันตรายต่อทางเดินหายใจส่วนบน เช่น Subglottic Stenosis และอาจเป็นอันตรายถึงชีวิต ดังนั้นการดูแลผู้ป่วยไม่ให้ท่อหลอดลมคอเลื่อนหลุด จึงมีความสำคัญมาก ช่วยลดอัตราการตายและความพิการได้ จึงได้จัดทำโครงการนี้ขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพยาบาลทางแรกเกิดที่มีปัญหาการหายใจลำบากจากการสูดสำลักขี้เทาที่จำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยหายใจและเพื่อให้การพยาบาลเป็นไปตามแผนการพยาบาลในทางเดียวกัน

ปัญหาการพยาบาลที่พบ

1. มีภาวะการແລກປේලියන්แก๊สไม่มีประสิทธิภาพ
2. มีโอกาสเกิดการติดเชื้อในร่างกาย
3. มีโอกาสเกิดการติดเชื้อในทางเดินหายใจ จากการใช้เครื่องช่วยหายใจ

4. มีโอกาสได้รับสารน้ำสารอาหารไม่เพียงพอ กับความต้องการของร่างกาย
5. มีภาวะบิดรูปนิ่งสูง
6. บิด-มารดา มีความวิตกกังวล

วัตถุประสงค์และหรือเป้าหมาย

1. เพื่อป้องกันการเลื่อนหลุดของท่อหลอดคลมคอ
2. เพื่อเป็นแนวทางเดียวกันในการยึดตรึงท่อหลอดคลมคอ
3. เพื่อเป็นแนวทางเดียวกันในการให้การพยาบาลทางแรกเกิดที่ใส่ท่อหลอดคลมคอและใช้เครื่องช่วยหายใจ
4. เพื่อเป็นแนวทางเดียวกันในการบันทึกข้อมูลการเลื่อนหลุดของท่อหลอดคลมคอ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. บุคลากรให้ความสำคัญในการผูกยึดตรึงท่อหลอดคลมคอ
2. ทำให้บุคลากรมีแนวทางในการผูกยึดตรึงท่อหลอดคลมคอ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน
3. ทำให้บุคลากรมีแนวทางในการพยาบาลทางแรกเกิดที่ใส่ท่อหลอดคลมคอและใช้เครื่องช่วยหายใจ เป็นไปอย่างต่อเนื่องและในแนวทางเดียวกัน
4. ทำให้บุคลากรมีแนวทางในการบันทึกข้อมูลการเลื่อนหลุดของท่อหลอดคลมคออย่างชัดเจนและ เป็นไปอย่างต่อเนื่องในแนวทางเดียวกัน